

Jez nambe se s Arturem
Arthur vyšel ven
a sapátil si.
Na tváři měl úsměv,
jednání bylo úspěšné

Usmíval se,
dokud mu nedošlo,
že jeho existence
se rozplyne v kouř
jeho tváře

KUP

JAN ROSENTHALER

SI

VLASTNÍ

Kup si vlastní

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.pointa.cz

www.albatrosmedia.cz

Jan Rosenthaler

Kup si vlastní – e-kniha

Copyright © Pointa Publishing s.r.o., 2021

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

KUP

JAN ROSENTHALER

SI

VLASTNÍ

Poděkování zaslouží především

Vašek Ponikelský

Radek Hanold

Karel Herman

za absurdně vysoký příspěvek na knihu.

A všichni ostatní, kteří pomohli k jejímu vzniku.

Z KOMÍNA STOUPÁ K NEBI RÝM

Stál jsem u baru, v ruce zázvorovou limču, a pozoroval rachi-tického kluka, co se během přestávky v koutku místnosti mezi věšákem a topením, krůček od dámských záchodků, choulil sám do sebe, oddával samomluvě a zběsile gestikuloval. Schizofrenik? napadlo mě.

Pak přišla Markéta a vytrhla mě z psychopatologických úvah. Markéta se tou dobou užírala neštěstím, ale to v našem příběhu nehraje prázdnou roli. Když se onen kluk po oné přestávce objevil na pódiu coby předskokan na plzeňské exhibici ve slam poetry, všechno jsem pochopil a žílymi a tepnami se mi rozlila úzkost. Kluk se klepal jako ratlák a já i na ty desítky metrů cítil, jak trpí. Po vzoru Černého Obra Johna ze Zelené míle jsem zapojil všechny transcendentální dovednosti a vysílal ke klukovi empatické vlny s přívlastkem *neposer to*.

Jaké dojmy jsem měl z jeho performance, není podstatné. Podstatné je, jak na mě kluk zapůsobil jako bytost: (1) na první dobrou mě napadlo, že je to bojovník; (2) když jsem si uvědomil, že se dívám na bojovníka, pocítil jsem sympatii; (3) sympatii jsem pocítil, poněvadž jsem postřehl spřízněnost.

Když se na Jeníka, jemuž občas říkám Jene či Honzíku, Jendo či Lvíčku (což je můj patent a já se cítím jako hrdý otčím), dívám dnes, po více než čtyřech letech od jeho únorové premiéry na prknech, jež znamenají slam, pořád vidím to samé – urputnost. Ale urputnost neinvazivní, urputnost vlídnou. Urput-

nost neagresivní, urputnost laskavou. Představuju si páně Rosenthalera jako hráče sociálního tetrisu a nemůžu se ubránit tleskání a pískání a burcování. Já mu zkrátka fandím. Chci, aby to dopadlo dobře.

O špalíčku veršů, co držíte v ruce, vám nic říkat nebudu. Proč taky? Máte oči, ne? Tak si je přečtete. Ostatně od toho tu jsou...

Filip Koryta